

DZIENNIK

URZĘDOWY

Ministerstwa Poczt i Telegrafów

№ 22.

WARSZAWA, DNIA 9 MAJA 1921.

Rok III.

TREŚĆ: *Rozporządzenia.*

65. Rozporządzenie Ministra P. i T. w sprawie wzajemnego pocztowego ruchu paczkowego między Polską, a Austrią.

Zarządzenia.

66. Obrót towarowy z Austrią.

67. Należność za pośrednictwo przy cleniu przesyłek listowych.

Ustawy i rozporządzenia.

65

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 28 kwietnia 1921 r. nr. 14378/2026/V w przedmiocie wzajemnego pocztowego ruchu paczkowego między Polską a Austrią.

Art. 1.

Wzajemny pocztowy ruch paczkowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Austriacką podejmuje się z dniem 15 maja 1921 r.

Do obrotu między obydwojoma krajami za pomocą paczek pocztowych dopuszczone są towary i przedmioty dozwolone do transportu odnośną umową międzynarodową, zawartą w Rzymie 26 maja 1906 r., i wewnętrznymi przepisami dotyczącymi przywozu i wywozu obowiązującymi w każdym z krajów wymiany.

Nie wolno przysyłać w paczkach: listów, kartek i pisemnych doniesień wszelakiego rodzaju.

Art. 2.

Waga pojedynczej paczki nie może przekraczać 5 kg.

Art. 3.

Paczki mają być formowane, opakowane i zamknięte zgodnie z przepisami wykonawczymi międzynarodowej umowy, dotyczącej wymiany paczek.

Art. 4.

Narazie nie mogą być wysyłane paczki pocztowe z podaną wartością, paczki pilne, za pobraniem i paczki bez pobierania cła. (Bez cduły celnej).

Art. 5.

Paczki muszą być opłacone z góry przy nadaniu.

Oplata paczki pocztowej składa się:

- a) z opłaty wewnętrznej kraju nadania,
- b) z opłaty 20 centymów za każde 5 kg. wagi dla Zarządu Pocztowego Czesko-Słowackiego za pośrednictwo w przewozie,
- c) z opłaty 20 centymów za każde 5 kg. wagi dla kraju przeznaczenia.

Za paczki ochronne opłaty wymienione pod a, b i c podwyższa się o 50%.

Oplata specjalna za paczki pospieszne doręczane zaraz po nadejściu do urzędu oddawczego przez umyślnego posłańca wynosi 25 centymów na rzecz kraju przeznaczenia.

Art. 6.

Wymiana paczek między obydwooma krajami oraz postępowanie z paczkami przy odbiorze, oddawaniu, doręczaniu, dosyłaniu i zwrocie ma się odbywać według wykonawczych przepisów do międzynarodowej umowy dotyczącej wymiany paczek.

Art. 7.

Wyrównywanie rachunków wynikających z wymiany paczek i wyrównywanie dłużnych kwot pomiędzy obydwooma Zarządami Pocztowymi odbywa się według międzynarodowej umowy pocztowej.

Art. 8.

Odszkodowanie za paczki w razie ubytku, uszkodzenia lub zaginięcia wypłaca każdy kraj, na którego obszarze to nastąpiło, pod warunkami przewidzianymi w artykule 16 umowy międzynarodowej, dotyczącej wymiany paczek, zawartej w Madrycie d. 30 listopada 1920 r.

Odszkodowanie to nie może przewyższać:

1) za paczkę do wagi 1 kg.	10 fr.
2) „ „ „ „ 5 kg.	25 fr.
3) „ „ „ „ 10 kg.	40 fr.

albo równoważnika franka w monecie kraju wypłacającego odszkodowanie.

Postanowienia wykonawcze.

I.

Towary i przedmioty warunkowo zakazane do przywozu i wywozu w danym kraju mogą być wysyłane na podstawie pozwoleń, wydawanych w obydwu krajach przez organa kierujące obrotem towarowym z zagranicą. Jest więc obowiązkiem każdego nadawcy paczki zaopatrzyć się w odnośnym kraju w pozwolenie na przywóz i wywóz towarów i przedmiotów zakazanych ewentualnie warunkowo zabronionych.

Towary i przedmioty wysłane bez pozwolenia na przywóz lub wywóz będą z granicy ewentualnie przez pocztowe urzędy celne zwracane do miejsca nadania.

Za niewypełnienie przez nadawców paczek przepisów o uzyskaniu pozwolenia na wwóz lub wywóz, ewentualnie za fałszywe podanie zawartości paczki Zarządy pocztowe nie ponoszą żadnej odpowiedzialności i w razie zwrotu paczek z granicy z powodu braku pozwoleń na przywóz i wywóz, ewentualnie z powodu fałszywego podania zawartości paczki, należności pocztowe zapłacone przy nadaniu paczki nie będą zwracane. Nadawcy paczek obowiązani są znać towary i przedmioty dozwolone do przywozu i wywozu, ewentualnie powinni znać, które przedmioty i towary są zakazane do wywozu i przywozu w obydwu krajach.

II.

Wymiana paczek pocztowych między Polską a Austrią, odbywa się w otwartym przechodzie przez Republikę Czesko-Słowacką na zasadach międzynarodowej umowy, dotyczącej wymiany paczek zawartej w Rzymie 26 maja 1906 r. z zastrzeżeniami podanymi w art. 4 i 8 niniejszego rozporządzenia.

III.

Do paczek nadawanych w Polsce do Austrii powinien nadawca dołączyć list przesyłkowy zagraniczny, deklarację celną i deklarację statystyczną.

Do paczek nadchodzących z Austrii do Polski, muszą być dołączone dwie deklaracje celne. Jedną z tych deklaracji zużywają urzędy celne do celów statystycznych.

Postępowanie urzędów pocztowych przy nadaniu i wysyłaniu paczek do Czecho-Słowacji ma zastosowanie także do paczek przyjmowanych i wysyłanych do Austrii. (Ustęp III postanowień wykonawczych rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów w przedmiocie wzajemnego pocztowego ruchu paczkowego między Polską a Czecho-Słowacją. Dziennik Urzędowy M. P. i T. № 10 z 26/II—1921 r.).

IV.

Oplaty pocztowe muszą być uiszczane z góry przy nadaniu i wynoszą:

za 5 klg. paczkę zwykłą	100 Mk.
„ 5 „ ochronną	150 „
„ 5 „ pośpieszną zwykłą	140 „
„ 5 „ „ ochronną	190 „

Paczki pośpieszne ma się przyjmować tylko do tych miejscowości, w których jest urząd pocztowy.

V.

Polskim pocztowym urzędem wymiany dla paczek do i z Austrii będzie wyłącznie urząd pocztowy Kraków 2, ze strony zaś Republiki Austriackiej urząd pocztowy Wiedeń 28.

Wymiana paczek między temi dwoma urzędami odbywać się będzie w ruchu otwartym w formie bezpośrednich odsylek paczkowych przez Czecho-Słowację za pośrednictwem pocztowych urzędów wymiany Bogumin i ewentualnie Piotrowice i Breclawa.

Oddawanie i odbieranie paczek między personelem pocztowym polskim, a czesko-słowackim odbywać się będzie na dworcu w Piotrowicach przez odliczenie paczek sztuka po sztuce na podstawie wykazu i ogólnej liczby paczek zapisanych indywidualnie w karcie paczkowej.

Oddzielnie mają się oddawać i odbierać odsyłki paczkowe do Czecho-Słowacji i oddzielnie do i z Austrii.

Paczki wydane w Piotrowicach będą przewożone przez Czesko-Słowacki Zarząd pocztowy do Breclawa i tam według ich liczby w karcie paczkowej wydawane austriackiemu personelowi ambulansu pocztowego. W kierunku odwrotnym, paczki z Austrii odebrane w Breclawiu przez Czesko-Słowacki personel pocztowy będą przewiezione do Bogumina i ewentualnie do Piotrowic i tam wydane polskiemu personelowi ambulansu pocztowego.

Odebrane w Piotrowicach na dworcu paczki z Austrii ma się przewieźć do pocztowego urzędu wymiany Kraków 2, gdzie urząd ten na podstawie indywidualnych zapisków w karcie paczkowej sprawdzi jakościowo i ilościowo odbiór paczek. Zauważone przy tem usterki i błędy zgłosi urząd wymiany na druku № 44 „Bulletin de verification“ pisemnie Czesko-Słowackiemu urzędowi wymiany w Boguminie i austriackiemu urzędowi wymiany Wiedeń 28.

Niezgłoszenie usterek w wymienionych urzędach będzie uważane za potwierdzenie należytego odbioru.

To samo obowiązuje także w kierunku odwrotnym.

Dalsze postępowanie z nadeszłymi paczkami w urzędzie wymiany normuje instrukcja pocztowo-celna. (Dziennik Urzędowy M. P. i T. № 5 z 1921 r.).

Do karty paczkowej wpisuje się wszystkie paczki pojedynczo według nadruku.

Bez względu na pobierane opłaty przy nadaniu paczek w markach polskich należy w rub. 8 karty paczkowej wykazywać należność przypadającą Zarządowi pośredniczącemu i przeznaczenia, a mianowicie:

5 klg. paczkę zwykłą	40 cs.
5 " " ochronną	60 "
5 " " pośpieszną zwykłą	65 "
5 " " " ochronną	85 "

W kolumnie „Uwaga“ karty paczkowej ma się oznaczać słowami francuskimi:

paczki pośpieszne	Exprès
" ochronne	Encombrent
" pośpieszne ochronne	Exprès-Encombrent
" zwrotne	Rebut

Kartę paczkową ma się oznaczać porządkowym numerem miesięcznym i wyrazem „Autriche“.

Karta ta ma być sporządzana w 3-ch egzemplarzach.

Oryginał karty oddaje się wraz z paczkami czesko-słowackiemu personelowi pocztowemu w Piotrowicach i ten zostanie wydany z temi samemi paczkami austriackiemu personelowi pocztowemu w Breclawa.

Z dwóch odbitek jedną zatrzymuje urząd wysyłający dla siebie, drugą zaś przechowuje do ukończenia miesiąca po upływie którego to terminu wszystkie kopje z całego miesiąca przesyła do Czesko-Słowackiego urzędu wymiany Bogumin I.

Paczki niedoręczalne w Polsce przy zwrocie do Austrii ma się obciążać należnościami za transport powrotny w karcie paczkowej w kolumnie 9, kwotą 40 cs. ewentualnie kwotą 60 cs. (przy paczce ochronnej) i należnościami, które przy zwrocie nie mogą być zniesione.

Dla tych pobocznych należności ustala się ekwiwalent 1 marka = 1 cs.

Z należności pobranych za transport powrotny wypłaca zarząd nadania paczki po 20 cs. ewentualnie po 30 cs. przy paczkach ochronnych Zarządowi pośredniczącemu i zwracającemu.

Paczki nadeszłe do Polski z Austrii mogą być za adresatem dosyłane do Czecho-Słowacji. Przy dosłaniu ma się w karcie paczkowej w odsyłce do Czecho-Słowacji w kolumnie 9 obciążać kwotą 20 cs. ewentualnie kwotą 30 cs. i należnościami według podanego ekwiwalentu, które nie mogły być zniesione.

VI.

Reklamacje dotyczące paczek należy wysyłać wprost do pocztowych urzędów przeznaczenia.

VII.

Zestawienia miesięczne „Etat mensuel” na druku nr. 45 ma pocztowy urząd wymiany Kraków 2 we właściwym czasie wraz z kartami paczkowymi otrzymywanymi z Wiednia 28 i ich załącznikami przysyłać do Izby kontroli rachunków P. i T. Wydział I w Bydgoszczy Art. XVIII przepisów wykonawczych do międzynarodowej umowy dotyczącej wymiany paczek).

Przedłożony wykaz miesięczny ma Izba kontroli sprawdzać. Ze względu na to, że w kartach paczkowych otrzymywanych z Wiednia 28 przy każdej paczce podane są łączne kwoty, które austriacki zarząd pocztowy ma płacić obydwu zarządom Czesko-Słowackiemu i Polskiemu za przewóz jego paczek, wysyłanych do Polski, musi więc Zawodowa Izba I z ogólnego zestawienia miesięcznego „Etat mensuel” i pojedynczych kart odsylek paczkowych odprawianych z Wiednia 28 zestawie należności, przypadające Czecho-Słowacji za pośrednictwo, i należności, przypadające Polsce jako krajowi przeznaczenia i sporządzić oddzielne wykazy miesięczne „Etat mensuel” dla czesko-słowackiego i polskiego Zarządu pocztowego za przewóz paczek wysyłanych z Wiednia do Polski w danym okresie rachunkowym.

Końcowe sumy tych dwóch wykazów po dodaniu mają dać końcową sumę zestawienia miesięcznego „Etat mensuel” wygotowanego przez pocztowy urząd wymiany w Krakowie 2.

W ten sposób sprawdzone i zestawione rachunki miesięczne ma Izba kontroli wydział I w przepisany czas przedkładać wydziałowi zagranicznemu Ministerstwa Poczt i Telegrafów do dalszego uzgodnienia z dotyczącymi Zarządami pocztowymi.

Podobne postępowanie obowiązuje i w kierunku odwrotnym.

Kraj wysyłający będzie więc Zarządowi pośredniczącemu i Zarządowi miejsca przeznaczenia płacić bezpośrednio należności, które mu się należą.

VIII.

Wypłatę odszkodowania może narazie zarządzić tylko Ministerstwo Poczt i Telegrafów.

IX.

Pospieszne paczki, nadeszłe z Austrii, traktuje się w ten sam sposób jak paczki pospieszne pochodzące z Czecho-Słowacji. (Ustęp IX postanowień wykonawczych rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów w przedmiocie wzajemnego pocztowego ruchu paczkowego między Polską a Czecho-Słowacją *Dzien. Urz. M. P. i T.* nr. 10 z 26/II 1921 r.).

X.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje wszystkie urzędy pocztowe w całej Polsce.

Minister *Stesłowicz*.

Zarządzenia

66

1. Przedmioty i towary, których wwoz jest zakazany, niezależnie od wymienionych w § 1 art. 14 międzynarodowej umowy dotyczącej wymiany paczek pocztowych, są:

Książki i druki zakazane wyrokiem sądowym, bilety loteryj zagranicznych i odnośne ogłoszenia.

Żetony, które kolorem, rozmiarem i godłem podobne są do monety austriackiej lub zagranicznej.

Broń sekretna i zakazana (sztylety, laski ze szpadą, laski z fuzją).

Przedmioty złote i srebrne, których próba w całości lub w części jest niższa od 0.580 złota lub 0.750 czystego srebra.

Krzyże, gwiazdy i t. p. galwaniczne Volty.

Przedmioty zakazane przez międzynarodową konwencję filokseryczną i przez międzynarodową konwencję sanitarną.

2. Sprowadzanie następujących przedmiotów zależne jest od pozwolenia kompetentnej władzy:

Sól zwyczajna (sól kuchenna), sól specjalna do użytku w przemyśle, rolnictwie i t. p.

Tytoń i jego produkty.

Materje wybuchowe, naboje, broń i części składowe broni (z wyłączeniem broni zakazanej).

Lekarstwa gotowe i kosmetyki, o ile nie byłyby przeznaczone dla aptekarzy.

Napoje trucizny, materjały apteczne trujące i preparaty uznane przez kompetentne władze za szkodliwe dla zdrowia.

Bielidło.

Owoce suszone i sztucznie zabarwione.

Zabawki dziecinne pomalowane farbami szkodliwymi.

Kwiaty sztuczne zabarwione lub drukowane farbami arsenikowymi.

Tkaniny malowane i wyciskane kolorami z arsenikiem.

Mięso świeże i preparowane (solone, suszone, wędzone, gotowane) pochodzące z krajów nieeuropejskich.

Sacharyna i substancje podobne.

Obrót towarowy z Austrią. Towary zakazane do wwozu do Austrii w paczkach pocztowych

Sprowadzanie i przechód surowego celuloиду jest dozwolony jeżeli opakowanie składa się z mocnej drewnianej skrzyni, dobrze fugowanej. Przesyłki przedmiotów celuloidowych przeznaczone do wwozu lub do przechodu mogą być opakowane w kopertach z mocnej tektury.

Wszystkie takie paczki jak również i listy przesyłkowe, które się do nich odnoszą, winny być opatrzone białą nalepką noszącą na druk „Celluloid” w literach czarnych bardzo widocznych.

Dowóz przesyłek żywych gołębi, zawarunkowany jest osobnem pozwoleniem rządu.

Podanie o takie pozwolenie powinno się wnosić do Województwa tej prowincji, do której przesyłka ma być wysłana.

Podanie ma zawierać imię, nazwisko, miejsce zamieszkania nadawcy i adresata, rodzaj, ilość gołębi, mających się wysłać i cel przewozu.

Niezbędne jest, ażeby przesyłki żywych gołębi były zaopatrzone w dotyczące pozwolenie przed wejściem do Austrii.

W przeciwnym razie urząd graniczny nie wpuści je w granice Austrii. Przesyłki, które zabrania się wwozić jako paczki pocztowe nie mogą również być sprowadzane w formie paczek ponad 5 kg.

Postępowanie przesyłek mylnie dopuszczonych.

Przesyłki zakazane, dopuszczone mylnie, zwracane są do miejsca nadania, o ile nie powinny być zniszczone na miejscu, a to na zasadzie przepisów § 4 artykułu 16 międzynarodowej umowy głównej i § 2 art. 14 międzynarodowej umowy dotyczącej wymiany paczek pocztowych.

Przesyłki z podaną wartością.

Przedmioty, których nie wolno wwozić pocztą listową, nie mogą być również wwożone w formie listów wartościowych.

LISTA TOWARÓW, których wwóz do Austrii bez osobnego pozwolenia jest wzbroniony.

A.

Materiał wojenny wszelkiego rodzaju w myśl artykułu 134 umowy z Saint-Germain en-Laye.

B.

Wszystkie towary sporządzone ze szlachetnych metali lub w połączeniu z wytwornymi materiałami, pozłacane, posrebrzane i platerowane złotem albo srebrem.

C.

1. Owoce południowe (T. kl. III) z wyjątkiem fig. (T. N. 9. b. 2)*, których się używa do przeróbki przemysłowej pod kontrolą urzędową

*) T. N. oznacza Taryfa Nr.

2. Cukier z buraków i wogóle każdy cukier tego samego rodzaju (T. N. 19).
3. Tytoń (T. kl. 5).
4. Zboże (T. N. 23 do 28); słoń (T. N. 30); Mąka i mielone wytwory wszelkiego rodzaju (T. N. 33).
5. Owoce wszelkiego rodzaju T. N. 35 do 37; trufle (T. N. 40); wybredne stołowe jarzyny (T. N. 43a), jarzyny wszelkiego rodzaju i inne rośliny do użytku kuchennego przygotowane (T. N. 44); nasiona wszelkiego rodzaju przygotowane do handlu detalicznego (T. N. 53); kwiaty ozdobne i sztuczne, następnie żywe rośliny (T. N. 54—56) z wyjątkiem młodych drzewek owocowych (T. N. 56b), winnych latorośli (T. N. 56d), sadzonek rozsady, wyrostków i szczepów (T. N. 56c).
6. Raki z wód słodkich, ślimaki zimne, świeże skampi (T. N. 75), muszlowe i skorupowe zwierzęta morskie (T. N. 76).
7. Miód i miód sztuczny (T. N. 80).
8. Parafina (T. N. 96).
9. Napoje wszelkiego rodzaju (T. kl. XIII).
10. Artykuły spożywcze (T. kl. XIV) z wyjątkiem mięsa (T. N. 117), parmezanu, sera (T. N. 119 a i b), konserwów mlecznych wszelkiego rodzaju (T. N. 131 e i f, 132 c).
11. Torf, węgiel torfowy, lignity, węgiel kamienny, koks i wszystkie z nich wytworzone materiały palne (T. N. 135).
12. Opjum (T. N. 152; wody pachnące (T. N. 154); olejki eteryczne (T. N. 155).
13. Olejki dziegiowe z węgla kamiennych, rodzaju benzolowego, mające ciężar gatunkowy do 0.950 (T. N. 173).
14. Olejki mineralne, dziegieć z węgla brunatnego i inne rodzaje dziegiu (T. kl. XXI).
15. Nici bawełniane przygotowane do sprzedaży detalicznej (T. N. 188) wszystkie drukowane towary bawełniane (T. N. 189 do 192); aksamity bawełniane, aksamitne wstążki (T. N. 193); tiule i tiulowe siatki lub gazy (T. N. 195); tkane i dopasowane firanki koronkowe i siatkowe; okrycia siatkowe na meble (T. N. 196); koronki i tkane hafty (T. N. 197); tkaniny (T. N. 198); szmuklerskie i guzikowe towary (T. N. 199), w końcu bawełniane towary tkane i szydełkowe (T. N. 200).
16. Dratwa szewska z konopi (T. N. 205 d. l.), płócienne adamaszki wszelkiego rodzaju (T. N. 209); płócienne batysty, gazy, linony i inne rzadkie tkaniny (T. N. 210); koronki płócienne, siatki, tiule i inne tego rodzaju tkaniny (T. N. 211); płócienne hafty (T. N. 212); płócienne i aksamitne tkane towary (T. N. 213) i takie same szmuklerskie i guzikarskie towary (T. N. 215); dywany z lnu, konopi i juty (T. N. 218); towary niciane i powroźnicze (T. N. 219 a i b).
17. Nici wełniane przygotowane do detalicznej sprzedaży (T. N. 227);

towary wełniane (T. N. 228 do 238) z wyjątkiem wełnianych papierowych filców maszynowych (T. N. 229).

18. Jedwab sztuczny (T. N. 244); nici jedwabne przygotowane do sprzedaży detalicznej (T. N. 246); towary jedwabne i półjedwabne T. N. 247, 248, 250 do 260 z wyjątkiem półjedwabnych wstążek na kapelusze (T. N. 259 c. 1.).

19. Kwiaty sztuczne i ich części składowe w całości lub częściowo z materiałów włóknistych (T. N. 261 i 262); pióra ozdobne i przedmioty z nich (T. N. 263), futra sztuczne z piór (T. N. 264); peruki i inne przedmioty z włosów ludzkich (T. N. 265); kapelusze wszelkiego rodzaju (T. N. 267 do 269); fezy (T. N. 270); wachlarze wszelkiego rodzaju (T. N. 271); parasole (T. N. 272); materiały garnirunkowe (T. N. 273); towary konfekcyjne wszelkiego rodzaju (T. N. 274).

20. Szczotki i inne towary tego rodzaju (T. N. 275 i 276).

21. Wytworne towary plecione (T. N. 281c); towary koszykowe (T. N. 282).

22. Fotograficzne i inne chemiczne papiery (T. N. 292, 293); tapety (T. N. 295); towary papierowe wszelkiego rodzaju (T. N. 298 do 303); z wyjątkiem katalogów, ogłoszeń i plakatów firm zagranicznych (T. N. 298b).

23. Towary kauczukowe (T. N. 309 do 320).

24. Materje impregnowane woskiem (T. kl. XXXI) z wyjątkiem płótna introligatorskiego (T. N. 324).

25. Wyroby torebkowe ze skóry, płótna i z innych materiałów (T. N. 339); rękawiczki skórzane (T. N. 341); ubrania ze skóry i zabawki pokryte skórą i futrem, lub z nalepionymi piórami ze zwyczajnego ptactwa (T. N. 342).

26. Towary kuśnierskie wszelkiego rodzaju (T. kl. XXXIII).

27. Laski z drzewa lub trzciny (T. N. 354); drewniane zabawki (T. N. 355); meble i ich części składowe (T. N. 356 i 357); towary z drzewa i innych wyrobów tokarskich i snycerskich (T. N. 358 do 362 z wyjątkiem fiszbinu (T. N. 361 b. 1) i części materjałów tokarskich i snycerskich przeznaczonych do dalszego wyrobu (T. N. 361 b. 2) (uwaga 1 do T. N. 361), tak samo filmów wszelkiego rodzaju (T. N. 361); towary korkowe (T. N. 366).

28. Szkło dęte, rafinowane (T. N. 372); gruszki do żarówek dla elektrycznych lamp (T. N. 373); lustra oprawione (T. N. 378); perły szklane (T. N. 383); wieszadła szklane, pająki szklane (T. N. 384); guziki, korale, kule i krople szklane (T. N. 385); fałszywe i nieoprawione kamienie (T. N. 386); bransoletki i naszyjniki ze szkła i inne biżuterje szklane, wyroby z pereł szklanych lub fałszywych kamieni, płytki i podstawki szklane i t. p. (T. N. 387); towary szklane i emalowane (T. N. 388); sztuczne zęby (T. N. 389).

29. Niewyszczególnione bliżej wyroby z kamieni (T. N. 395 do 397); towary azbestowe (T. N. 401); sztuczne kamienie do szlifowania i wycierania, papier do szlifowania, paski do szlifowania i inne tego rodzaju towary (T. N. 404 do 407); mineralne przedmioty służące do czyszczenia, polerowania i szlifowania, przygotowane do sprzedaży detalicznej (T. N. 405); wytworne towary z kamieni (T. N. 408); zabawki z kamieni wszelakiego rodzaju (T. N. 409).

30. Cegła ogniotrwała (T. N. 413); rury z pospolitego kamienia lub materiałów ogniotrwałych (T. N. 416); płyty na ściany i podłogi (T. N. 417); ozdoby do budownictwa (T. N. 418); piece z gliny i podobne części składowe (T. N. 419); przedmioty do izolacji i montowania w elektrotechnice (T. N. 423); porcelana (T. N. 424); towary gliniane (T. N. 425 i 426).

31. Rury żelazne z płyt i blachy (T. N. 440); konstrukcje żelazne (T. N. 442); beczki żelazne (T. N. 443); kotły (T. N. 444); emaljowane naczynia blaszane (z T. N. 445d); żelazne łańcuchy i łańcuszki (T. N. 464 465); igły, szpilki, pióra do pisania, stalówki, obsadki, perły stalowe, haczyki na ryby, zatrzaski, sprzączki, guziki, napastrki i tym podobne małe przedmioty (T. N. 468); meble żelazne (T. N. 476); broń i jej części składowe (T. N. 478); towary nożownicze (T. N. 479, b, c, d i e); żelazna galanterja i zabawki (T. N. 480); niewyszczególnione bliżej towary żelazne (T. N. 481 do 485).

32. Blachy i płyty z cynku (T. N. 491c, 492c); metalowe blachy i płyty wszelakiego rodzaju, szlifowane, polerowane i t. p. (T. N. 493); ołów, cynfolja, kapsle do butelek, tuby i tym podobne towary z cyny, cynowanego ołowiu, połączeń z ołowiem (T. N. 505); perły-metalowe, zabawki dziecinne, igły, uszka, guziki, sprzączki, zatrzaski, napastrki i inne małe używalne przedmioty, stalówki i obsadki z nieszlachetnych metali (T. N. 509); ozdoby męskie i kobiece (T. N. 510); towary galanteryjne (T. N. 511); proszki z bronzu i farby bronzowe (T. N. 513); niewyszczególnione bliżej towary z ołowiu, cyny i towary z połączeń tych metali (T. N. 514); przedmioty z cynku i połączeń z tym metalem (T. N. 515); towary lane z miedzi i innych niewyszczególnionych, nieszlachetnych metali i ich połączeń (T. N. 516); niewymienione bliżej towary z miedzi i innych niewyszczególnionych nieszlachetnych metali i ich połączeń (T. N. 517); z niklu (T. N. 518); z tombaku (T. N. 519); z aluminium i jego połączeń (T. N. 520); towary z metali nieszlachetnych w połączeniu z wytwornymi materiałami (T. N. 521); rozmaite tkaniny i wyroby nieszlachetnych metali albo połączeń tych metali (T. N. 523); towary lyońskie z nieszlachetnych metali lub połączeń metali (T. N. 524).

33. Maszyny, aparaty i ich części składowe z drzewa, żelaza lub innych nieszlachetnych metali (T. kl. XL).

34. Maszyny elektryczne i aparaty i przedmioty do użytku elek-

trotechnicznego (T. kl. XLI), z wyjątkiem akumulatorów. z płytami ołowianemi, jak również płyt dla takowych (T. N. 545) i węgla do lamp łukowych (T. N. 546).

35. Wózki osobowe (T. N. 548, 549); rowery, gotowe, ramy rowerowe części składowe do rowerów (T. N. 550); automobile (T. N. 553); motory do automobilów (T. N. 554).

36. Towary z metali szlachetnych, szlachetne i półszlachetne kamienie i towary z nich (T. N. 562 do 572).

37. Instrumenty optyczne (T. N. 575) z wyjątkiem binokli, okularów, lornetek i innych szkielec ocznych T. N. 575a 1, i opraw do nich T. N. 575c, niewyszczególnione bliżej instrumenty T. N. 576; wozy i składowe części wozu (T. N. 578); instrumenty muzyczne (T. N. 579 do 582); zegary koperty i szafki zegarowe, kółka zegarowe wszelakiego rodzaju (T. N. 585 do 587, 589, 591).

38. Sul kuchenna (T. kl. XLV).

39. Biel cynkowa i szara (T. N. 597g); amoniak żrący i węglan amoniakowy (T. N. 597o); amoniak płynny (T. N. 597p), kwas solny, kwas saletrzany z (T. N. 598b); kwas siarczany (T. N. 598c); soda, surowa i krystaliczna (T. N. 599d); szkło wodne, stałe (T. N. 599e); soda wapnowana, szkło wodne, płynne (T. N. 599f); siarkan amoniaku (T. N. 599g); dwuwęglan sody i potasu, boraks (T. N. 599 i); kamień winny, rafinowany, węglan amonu (T. N. 599k); żółty i czerwony prussjan potażu, sól żółta (T. N. 599n); siarka potasu i sody, wątroba siarczana, siarczan amonu (T. N. 599o); chlorek wapna, biel mleczna, siarkan barowy, surowy węglan barowy (T. N. 600d); chlorek wapna (T. N. 600e); bielidło, bielidło barowe, sól gorzka (T. N. 600g); karbit wapna (T. N. 600l); witrjol miedzi, witrjol amoniaku (T. N. 602a); chlorek cynku; biały chlorek cynku, litopowy, biel gryfitowa (T. N. 602f); przetwory czernidla (T. N. 607); czernidło do butów (T. N. 608); klej wszelakiego rodzaju (T. N. 611); drożdże prasowane i inne rodzaje drożdży (T. N. 615 i 616); surogaty mydła, smarowidła, pasty, krochmal (T. N. 618); kolodjum, chloroform, alkohol metylowy, aceton, skoncentrowany kwas octowy (T. N. 619); eter (T. N. 620); sztuczne produkty wód mineralnych, także preparaty jodu (T. N. 622, 630).

40. Smarowidła, pokost (T. N. 623); lak (T. N. 624); ołówki, ołówki kolorowe, kreda do rysunków, tusze (T. N. 629); przygotowane lekarstwa (z wyjątkiem naturalnych produktów wód mineralnych), waty i przygotowanych środków opatrunkowych do celów leczniczych, także sacharyna i dulcaina (T. N. 630); octy perfumowane, tłuszcze i oleje (T. N. 631); esencje alkoholiczne, aromatyczne (T. N. 632); perfumy i środki kosmetyczne (T. N. 633).

41. Świece, mydła i towary z wosku (T. kl. XLVIII) z wyjątkiem pochodni (T. N. 643) i świec łożowych (T. N. 635).

42. Towary zapalne (T. kl. XLIX).

43. Obrazy, portrety oryginalne i rysunki (T. N. 649); statuy, biusty i figury zwierzęce (T. N. 651) inne przedmioty wymienione w § 1 ustawy z 5 grudnia 1918 r. Dz. Ustaw Państwa nr. 90, mające znaczenie historyczne, artystyczne i kulturalne.

44. Otręby ryżowe (T. N. 653).

45. Wytwory paszy uzyskane w drodze chemicznej lub mechanicznej z przeróbki jednej części albo uzyskane przez pomieszczenie dwu lub więcej części składowych.

Pozwolenia na wwóz i wywóz do i z Austrii towarów wymienionych w liście wydaje „Centrala zezwoleń na wwóz, przywóz i wywóz towarów w Wiedniu” („Centralstelle für Ein-Aus-Durchfuhrbewilligungen in Wien”) lub też na mocy osobnych upoważnień urzędu centralnego urzędy dodatkowe istniejące w głównych miastach.

Za wydanie pozwolenia pobierane bywają pewne opłaty.

Wykonanie zezwoleń należy do kompetencji urzędów celnych.

Prośby o udzielenie pozwolenia na wwóz i wywóz towarów muszą być wnoszone na urzędowym formularzu w każdym poszczególnym wypadku.

W komunikacji pocztowej pozwolenie udzielane bywa na listach przesyłkowych pocztowych całkowicie wypełnionych.

Do prośby o udzielenie pozwolenia ma się dołączać gotowe wypełnione listy przesyłkowe. Konieczne dane (rodzaj towaru, waga, ilość sztuk, wartość i t. d.) ma się umieszczać w liczbach i wyrazach na odwrotnej stronie listu przesyłkowego, na stronie na której odbiorca stwierdza odbiór paczki.

Przeniesienie pozwolenia na inne osoby jest wzbronione i pociąga za sobą, jak każde inne nadużycie, karę i unieważnienie zezwolenia.

(№ 15920/2250/V z 27 kwietnia 1921).

67

Od 15 maja 1921 r. mają urzędy pocztowo celne wymierzać za pośrednictwo przy cieniu przesyłek listowych kwotę 3 mk., a nie jak dotychczas kwotę 25 fen. Należytość za pośrednictwo przy cieniu przesyłek listowych.

Kwotę 3 marki ma uwidocznic urząd pocztowo-celny w karteczce należytościowej, którą należy nalepić na przesyłce listowej. Kwotę tę mają pobierać urzędy pocztowe oddawcze od adresatów przy doręczaniu przesyłki i zaliczać przez nalepienie i unieważnienie datownikiem znaczków dopłaty na odwrotnej stronie recepty oddawczego, względnie awiza, należącego do przesyłki.

Należytość za ocenie (pośrednictwo przy cleniu) przesyłek listowych należy zawsze pobierać od adresatów zarówno prywatnych, jak i władz i urzędów bez względu na to, czy przesyłka została obciążona należnością celną, czy też uznano ją jako wolną od tej należności. W razie niedoręczalności przesyłki listowej ma urząd pocztowy skreślić w karteczce należnościowej należytość za ocenie. W wypadku, gdyby przesyłka listowa, za którą już zaliczono należytość za pośrednictwo przy oceniu przez nalepienie i unieważnienie znaczków dopłaty na awizie, wzgl. recepisie oddawczym stała się niedoręczalną, ma urząd oddawczy zwolnić się od tej należności w wykazie unieważnionych należytości pocztowych”.

Wszystkie dotychczasowe rozporządzenia, dotyczące pobierania należytości za pośrednictwo przy cleniu przesyłek listowych, sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem tracą moc z dniem 15 maja 1921 r.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Polski.

(№ 16150/1174/III z 29/IV 1921).

Cena niniejszego numeru 6 mk.

